

σαμάκης εκτύπησαν τὸν γέρο. Ὁ νοματάρχης καὶ ὁ ἄλλος δὲν ἔχουν εἶδησι.

Ὁ Τσουκαλᾶς καὶ ὁ Βαλσαμάκης εἶπαν ὅτι εκτύπησαν, ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτοὺς κανέναν δὲν τὸν ἐσκότωσε.

— «Ποῖος τὸν ἐσκότωσε λοιπόν;»

— Κάποιοι ἐκ τῶν ἐνόρκων, οὔτινες ἐκήρυξαν ἀθῶον τὸν φραγκουλάκη, ἔνοχον μόνον ἀδίκου ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ υἱοῦ τὸν ἐνομοτάρχη, καὶ ἐνόχους ἀναιρέσεως τοὺς δύο ἄλλους. Κατεδικάσθησαν λοιπόν αὐτοὶ εἰς 11 χρόνια ἕκαστος πρόσκαιρα δεσμὰ, δηλαδὴ 22 ἡμοῦ. . . Ὁ νοματάρχης 6 μῆνας. Ὁ ἄλλος τίποτε.

Ἡρξάτο σήμερον μ. μ. ἡ δίκη τῶν συνεργῶν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀφάντου Παλάσκα γενομένην ὑπεξαίρεσιν τῶν 64,000 φράγ. τῶν Χαριλάου καὶ Κανάκη πέρυσιν εἰς Ἀθήνας. Ἐνθυμείσθε τὸν Παλάσκαν, ἦτοι τὸν ἐπὶ ὑποθέσει ποιήσαντα τὸ πῦρ Χελιδῶν ταξείδιον ἐντὸς μπαούλου; Ἡ δίκη θὰ διαρκέσῃ καὶ αὔριον καὶ μεθαύριον κατὰ τὰ κουκιά τοῦ ἔχει ἡ φλάσκα. Προσεχῶς λοιπόν.

Μπέκ

ΧΡΟΝΙΚΑ ΠΥΡΓΟΥ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἐν Πύργῳ, 10 Μαΐου

Ἡ ἀκαταστασία τοῦ καιροῦ ἐξακολουθεῖ ἔτι, ἡ εὐφρογία ὑφίσταται, ἔλλειψις ἐργατῶν ἐνυπάρχει, τὸ δὲ ἡμερομίσθιον

κυμαίνεται μεταξὺ τῶν 6—8 δραχμῶν. Ἀναγράφω ταῦτα ὡς εἰδήσεις σοβαρὰς· διότι ὅπως χωρεῖ ἡ καλλιέργεια τῶν σταφιδαμπέλων, τὰ ἀνωτέρω δεῖνα προμηνύουσιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μας κρίσιν λυπηρὰν ἐνδιαφέρουσαν καὶ ὑμᾶς, τὸ δὲ μέλλον τοῦ προϊόντος, ἐὰν καὶ τὸ ἡμερομίσθιον οὕτω πηγαῖν τὸ ἐξῆς, ἔσται ἐπίσης ἀπελπιστικόν, καὶ θὰ ἦνε· διότι ὁ ἐργάτης δὲν θέλει τόρα νὰ ἐργασθῇ μὲ ἐν πεντόφραγκον τὴν ἡμέραν. Θέλει τὰς 8 τὰς 10 τὰς 12 δραχμάς, τὰς ὁποίας ἔλαβε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα. Καὶ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἄρχεται τὸ χαράκι, ἐργασία μὴ περιμένουσα, μᾶλλον ἐπείγουσα καὶ ἀπαραίτητος. Ἄνευ χαρακιοῦ τὸ κλίμα δὲν παράγει καρπὸν, ἀπαιτεῖ δὲ χεῖρας πολλάς. Εὐτυχῶς εἰς τὴν διαπεραιώσιν τῆς καλλιέργειας ταύτης συντελεῖ καὶ τὸ τοπικὸν στοιχεῖον· διότι οἱ παῖδες, καὶ αἱ γυναῖκες ἰδίως ταύτην ἐπιχειροῦνται ἐπιτυχῶς, καὶ ἐπομένως πολλοὶ κτηματῖαι καταβαίνουσιν οἰκογενειακῶς εἰς τὰ κτήματά των διὰ τοῦτο. Ἐὰν ἡ καλλιέργεια αὕτη δὲν ἐδοθεῖτο, ὡς εἶπον, ὑπὸ τῶν ἐντοπίων, ἤθελεν εἶσθαι ζήτημα ἐὰν θὰ ἐδυνάμεθα νὰ τὴν φέρωμεν εἰς πέρας, ἔνεκα τῆς ἔλλειψεως τῶν χειρῶν καὶ τοῦ ἡμερομισθίου, διὰ τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦδε ἔχομεν ὑπ' ὄψει τὰς διαμαρτυρίας τῶν παιδῶν, τῶν λούστρων, καὶ λοιπῶν ἀξιούντων τὸ δεκάφραγκον τὴν ἡμέραν, καὶ πλέον. Ἐκ τῶν ἀνωτέρων κατανοεῖται ὅτι διὰ τὸν κτηματῖαν ἀπομένει κέρδος ὁ μόχθος, καὶ ἡ ἐλπίς τοῦ Αὐγόστου. «Θὰ περάσῃ ἡμέρα;» λέγουσι. «Ἄλλ' ἂν περάσῃ νύκτα; τότε ἀλλοίμονον!» Μὲ τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν ἡμερομισθίων ἡ καλλιέργεια ἐνὸς στρέμματος ἀπαιτεῖ δαπάνην 120 δραχμῶν, καὶ πλέον, καὶ ἡ δαπάνη αὕτη δύναται νὰ καλυφθῇ ἐὰν τὸ στρέμμα παρέξῃ 800 λίτρας, ὑπολογιζομένης τῆς τιμῆς πρὸς 200 δραχμάς. Ἄλλ' ἐὰν ὀλιγώτερον; Ἐὰν βρέξῃ; Ἐὰν ἡ τιμὴ εἶνε τάλληρα 25; Τότε θὰ μᾶς μείνῃ τὸ χρέος διὰ κέρδος, καὶ εἰς ἐπίμετρον οἱ φόροι. Ἐνταῦθα οἱ ἀπλοὶ σκέπτονται ὅτι οἱ ἐπιδοληθέντες

δώσετε. Ἄν θέλετε, κυρία βαρόνη, θὰ κάμωμεν μίαν μικρὰν ἐκδρομὴν εἰς τὸν ἰδιωτικὸν σας βίον.

Ἡ κυρία Δεσιμαίτζ ἀνεσκήρτησεν ἐπὶ τῆς, ἔδρας της τὸ δὲ μέτωπόν της ἐγένετο καταπόρφυρον.

— Ἀληθῶς, κύριε, ἀνέκραξε μετὰ γαλήνης καὶ ἀξιοπρεπείας, μήπως δὲν σᾶς ἤκουσα καλῶς;

— Μάλιστα, κυρία βαρόνη, ἤκουσατε καλῶς, ἀλλὰ σᾶς παρακαλῶ μὴ προσβληθῆτε, μὴ τρομάξητε· ἀμέσως θὰ σᾶς δώσω ἐξηγήσεις· τινὰς πρὸ τούτου ὅμως ἐπιθυμῶ νὰ μάθω ἐὰν θὰ δυνηθῆτε νὰ μὲ ἐννοήσητε.

— Πάντα ταῦτα ἔχουσι κάλλιστα, κύριε· ἀλλ' ἀναλαμβάνετε δικαίωμα τὸ ὁποῖον δὲν δύναμαι ν' ἀναγνωρίσω εἰς σᾶς· παρουσιάζεσθε εἰς τὸν οἶκόν μου τρόπον τινα, ὡς τις ἀνακριτῆς, ἐπιζητῶν νὰ μὲ ὑποβάλητε εἰς ἀνάκρισιν. Τέλος, κύριε, δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίζω.

— Εἶνε ἀληθές ὅτι ἡ κυρία βαρόνη Δεσιμαίτζ μὲ βλέπει σήμερον κατὰ πρώτην φορὰν· ὁ ὑπηρέτης, ὅστις μὲ ἀνήγγειλεν, ὄφειλε νὰ εἶπῃ τὸ ὄνομά μου, ὀνομάζομαι Λαγγάρδ.

— Μάτην ἀνέδραμα εἰς τὰς ἀρχαιοτέρας μου ἀναμνήσεις, κύριε, τὸ ὄνομά σας μοῦ εἶνε ἄγνωστον.

— Ἐὰν εἶχον ἀνάγκην ἀξιοχρέων προσώπων, κυρία βαρόνη, δύναμαι νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸ ὄνομα τοῦ γηραιοῦ λοχαγοῦ Ἰακώβου Βαιγιάν ἐκ Μαρτίλ, ὅστις μὲ γνωρίζει, καὶ τὸ τοῦ βαπτιστικοῦ του, Ἰακώβου Γρανδὲν, λοχαγοῦ τῶν οὐσάρων, φίλου μου.

— Ὁ Ἰακώβος Βαιγιάν καὶ ὁ Ἰακώβος Γρανδὲν ἐκτιμῶνται ἀπὸ ὄλους, κύριε, εἶπεν ἡ κυρία Δεσιμαίτζ.

— Τώρα, εἶπεν ὁ κ. Λαγγάρδ, μειδιῶν, ἡ κυρία βαρόνη μοὶ ἐπιτρέπει νὰ παίξω ὀλίγον τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνακριτοῦ;

— Τί, κύριε, ἔχετε τὴν ἀξίωσιν! . . .

— Νὰ γνωρίσω τοῦλάχιστον ἐν τῶν μυστικῶν σας. Μάλιστα, κυρία βαρόνη.

— Ἀλλὰ ποῖος εἴσθε, κύριε, ὥστε νὰ τολμάτε νὰ μοῦ ὀμιλήτε οὕτω;

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἠγέρθη.

— Κυρία, ἀπήντησε μὲ φωνὴν βαθεῖαν καὶ σοβαρὰν, εἶμαι ὁ ἐχθρὸς τῶν κακῶν, τῶν ἀτίμων! Εἶμαι ὁ φίλος τῶν ἀγαθῶν, ὁ προστάτης, ὁ ὑπερασπιστῆς τῶν δυστυχῶν καὶ ὁ ἐκδικητῆς τῶν θυμάτων!

Ἡ βαρόνη ἐφρικίασε καὶ ἐγένετο φρικωδῶς ὠχρά.

— Ἐρωτήσατε, κύριε, θὰ ἀποκριθῶ, εἶπε μὲ φωνὴν διακεκομμένην.

— Εὐχарιστῶ, εἶπεν ὁ κύριος Λαγγάρδ, καθίσας. Ἐννοεῖτε, κυρία βαρόνη, ὅτι, ἐπειδὴ εἴσθε δυστυχῆς γυνὴ, εἶμαι ἀναγκαιῶς φίλος σας. Μάλιστα εἶμαι φίλος σας καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἦμαι, ἀφοῦ μὲ βλέπετε ἐνταῦθα ἐνώπιόν σας.

Δὲν μέλλω νὰ ζητήσω ἀπὸ σᾶς τὴν ἐξιστόρησιν τοῦ βίου σας, τὴν ἀφήγησιν τῶν παθημάτων σας. Αὐτὰ, κυρία βαρόνη, τὰ γνωρίζω. Ἡξερῶ πόσον προσεβλήθη ἡ ἀξιοπρέπεια, ἡ τιμὴ σας ἀπὸ ἀνάξιον σύζυγον.

τέως τοιοῦτοι, ἐπεβλήθησαν ἐπὶ βάσει· σαθρῶν. Ἡ πτώσις τῆς σταφίδος θὰ συνεπιφέρει, καὶ καταστροφὴν τοῦ ἐμπορίου, θὰ περιορίσῃ τὴν κατανάλωσιν τοῦ οἴνου, ὅστις ἰδίως ἐξοδεύεται εἰς τὴν ἐργασίαν, καὶ θ' ἀποφέρει ἄλλα δεινά. Διὰ τοῦτο δὲ οἱ προτείναντες τὴν οἰκονομίαν, ὡς ἀπαραίτητον καὶ ἐπιβαλλομένην ἀνάγκην, ἐσκέφθησαν ὀρθῶς. Ἄλλ' οἱ νῦν ἰθύντορες τὴν πλουτοκρατίαν ὑποστηρίζοντες πᾶν ἄλλο διενόηθησαν ἢ νὰ σκεφθῶσιν περὶ οἰκονομίας, καὶ περὶ θεραπείας τῶν κακῶς κειμένων. Ἡ κρίσις δὲ ἡ πολιτικὴ, καὶ ἡ οἰκονομικὴ τοῦ ἔθνους εἶνε ἐπὶ θύραις. Ἐσωτερικῶς πλήρομεν εἰς πέλαιος ἀβεβαιότητος. Ἐξωτερικῶς ἀπειλούμεθα. κινδυνεύομεν. Καὶ ὅμως καίτοι ταῦτ' ὅλα εἰσι καταφανῆ εἰς πάντας, δὲν προνοοῦμεν περὶ τοῦ κινδύνου.

Ἄρκοῦν ταῦτα. Τὰ παράπονα τῶν ἐπαρχιῶν ἐν Ἀθήναις δὲν ἐξετάζονται. Μόνον ὅταν πρόκηται περὶ ἐπιβολῆς φόρων μᾶς ἐνθυμείσθε· διότι φαίνεται ἐκ τῶν προτέρων κάμνετε τὸν λ(σ)μὸν τῶν εἰσδημάτων μας, καὶ μᾶς ἐπιβάλλετε τοιοῦτους φοβούμενοι μήπως ἐγείρωμεν πλουτοῦντες κεφαλὴν. Μᾶς θέλετε ταπεινοῦς, καὶ ἔρποντας πρὸ τῶν ποδῶν σας; Θέλετε ἀείποτε νὰ δουλεύωμεν διὰ τὰς Ἀθήνας; Θέλετε ἀκόμη νὰ μᾶς ἀρπάσῃτε καὶ τὰς ἀρχαιότητας διὰ νὰ στολίσῃτε αὐτάς, καὶ μᾶς γυμνώσῃτε ὅπως μὴ οἱ ξένοι λαμβάνωσιν ἀφορμὴν νὰ ἐπισκέπτωνται καὶ ἡμᾶς; Μὴ σκέπτεσθε τοιουτοτρόπως, ἀλλὰ ἐργασθῆτε καὶ διὰ τὰς ἐπαρχίας, αἵτινες σᾶς παρέχουν εὐμάρειαν καὶ ζωὴν, καὶ μὴ μοχθῆτε ἰδιοτελῶς, ἀλλὰ σεβασθῆτε τὴν ὑπομονὴν τοῦ λαοῦ, καὶ προσέχετε, ἐπιβάλλοντες αἰώνιως φόρους, μὴ ἐξεγείρητε αὐτὸν εἰς σκέψεις παραφόρους. Διότι ὁ λαὸς πιστεύει, ὅτι διὰ τῶν μέχρι τοῦδε φόρων ἐπιμελῶς βεβαιωμένων, τιμῶς καὶ μετὰ φειδοῦς διαχειριζομένων, δυναμέθα νὰ ἔχωμεν ἀνάλογον στρατὸν καὶ στόλον, ὑπαλληλίαν ἀξιοπρεπῆ, καὶ διοίκησιν ἀγαθὴν, ἐνῶ ἐξ ἄλλου καὶ διὰ τῶν ἐσχάτως ἐπιψηφισθέντων φόρων, κατανοεῖ, ὅτι οὐδεμία θε-

ραπεία θέλει ἐπέλθει, ἀλλὰ θὰ μένη ἔστερημένος, ὡς πάντοτε, διοικήσεως πατριωτικῆς, ταπεινούμενος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐν τῷ τόπῳ γυμνούμενος ἀπόνως, καὶ ἀφρόνως ὀδηγούμενος εἰς μέλλον ἄδοξον. Ὁ πρὸς τὴν πατρίδα δὲ ξέρως ἐφυγαδεύθη, ἢ ἀπογοήτευσίς βασιλεύει, ἢ πρὸς τὴν τιμὴν ὁδὸς ἐφράγη τῇ νεολαίᾳ, ἥτις γίνεται θῦμα πολιτικῶν κερδοσκοπῶν, ἀναισθητῶν, καὶ χρηματολόγων.

Ηλιεὸς

ΛΕΒΛΕΠΙΤΖΗΣ ΧΟΡ-ΧΟΡ ΑΓΑ

Αἱ Ἀθηναὶ ἀνησυχοῦσι, συνταράσσονται διὰ νὰ ἴδουν ἐπὶ τέλους ἐπὶ τῆς σκηνῆς αὐτὸν τὸν πολυθρύλλητον Χ ὀ ρ - Χ ὀ ρ Ἀ γ ᾶ, ὅστις, μολονότι λε β λ ε π ι τ ζ ῆ ς, μᾶς ἔρχεται μ' ἐν λαμπρὸν ἐδῶ χαρέμιον, ὅπως μᾶς ἀποσπάσῃ πρὸς στιγμὴν ἀπὸ τὰς συνήθεις εἰς τὰ μελοδράματα αἰθούσας τῶν χορῶν, τῶν ψυμμιθωμένων ὠραιοτήτων, τῶν εὐφυολογιῶν, τῶν φιλοφρονήσεων, καὶ ἐπὶ τέλους τῆς πλήξεως καὶ μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς γυναικωνίτας σκιερῶς καὶ μυστηριώδεις, ἀποπνεόντας μῦρα ἀνθέων καὶ σαρκῶν, ὅπισθεν σιγῶν καὶ καταλεύκων δικτυωτῶν, ὅπου ἀκούονται κρυφὰ καὶ ἠδυπαθῆ φιλήματα, καὶ διαγράφονται, ὡς σελήνη ὑπὸ ἀραιὰ νέφη, αἱ εὐμελεῖς σκιαὶ πυρροσσοῦσάν ὀδαλίσκων καὶ ἀφροπλάστων χανουμισῶν . . .

Ἄλλ' εἶναι τόσῳ ἰδιόρρυθμοι αὐτοὶ οἱ εὐλογημένοι ὀθωμανοὶ καὶ τόσῳ δύσπιστοι καὶ μυστηριώδεις προκειμένου μάλιστα περὶ ὑποθέσεων τῶν γυναικῶν των, ὥστε ἀπαιτεῖται νὰ προηγηθῇ θερμὴ σύστασις καὶ γνωριμία μετ' αὐτῶν διὰ νὰ κατορθώσῃ κάνεις, ὅταν μάλιστα δὲν γνωρίζει τὴν

Ἡ βαρόνη ἐχαμήλωσε τὴν κεφαλὴν, ὁ δὲ κύριος Λαγγάρδ ἐξηκολούθησε.

— Ὁ βαρόνος Δεσιμαίτζ δὲν ἐσεβάσθη οὔτε τὴν σύζυγον, οὔτε τὴν μητέρα· σᾶς ἐπότισε πᾶσαν πικρίαν· ἕνεκα αὐτοῦ ἐγνωρίσατε πᾶσας τὰς θλίψεις, πᾶσας τὰς ὀδύνας. Εἶσθε δυστυχῆς πολὺ, κυρία, καὶ πιστεῦσατέ με σᾶς λυποῦμαι ἐξ ὅλης καρδίας. Γνωρίζω πῶς ἀνετράφητε εὐγενῶς ἐδῶ ἐν Βωκοῦρ ὑπὸ γονέων οἵτινες σᾶς ἐλάτρευον· γνωρίζω πῶς ἀποφανισθεῖσα ἐνυμφεύθητε τὸν βαρόνον Δεσιμαίτζ ὀλίγον πισθεῖσα ἴσως ὑπὸ τῆς θελήσεως κηδεμόνος ὅχι τόσον ὀξυδερκοῦς, διὰ νὰ μὴ εἶπω τυφλοῦ.

Ἡ νεότης σας, ἡ ὠραιότης, τὸ πνεῦμά σας καὶ ὅλα τὰ ἄλλα πλεονεκτήματά σας ἦσαν διὰ τὸν σύζυγόν σας ὅ,τι τὰ παίγνια εἰς τὰς χεῖρας παιδίου ἰδιοτρόπου καὶ ἰσχυρογνώμονος. Τὴν εὐγένειαν, τὰς μικρὰς φροντίδας, τὰς κολακείας, τὴν προσποιητὴν εὐκρίνειαν ἀγάπης τῶν πρώτων ἡμερῶν διεδέχθησαν ἡ ψυχρότης, ἡ ἀδιαφορία, τὸ μῖσος, ὁ δὲ κύριος βαρόνος ἐπανῆλθεν εἰς τὰς ἀρχαίας ἐξεις του καὶ παρεδόθη ὑπὲρ ποτε εἰς τὰς αἰσχροτήτας του.

Ἐπειδὴ ἡ κατάστασίς σας κατέστη ἀφόρητος, ἐγκατελείψατε τὸν σύζυγόν σας τῇ συναίνεσει του βεβαίως, καὶ πάντοτε νῆα καὶ ὠραία, παραιτουμένη καθ' ὀλοκληρίαν τοῦ κόσμου, κατεφύγετε εἰς Βωκοῦρ μετὰ τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν δύο τέκνων σας, τῆς θυγατρὸς σας Ἐρριέττης!

Ἐκτοτε, πλεῖον τῶν δέκα καὶ ἐπτὰ ἐτῶν παρήλθον ἤδη,

δὲν ἐπανίδετε τὸν κ. Δεσιμαίτζ, οὔτε μίαν φορὰν μετέβητε ἐν Παρισίοις, ὅπου ἐν τούτοις ἔχετε ἀκόμη φίλους τινες, οἵτινες δὲν σᾶς ἐλησμόνησαν. Ὡς βλέπετε, κυρία βαρόνη, εἰμὶ κάλλιστα πληροφορημένος.

— Εἶνε ἀληθές, κύριε, οὕτω δὲ δὲν ἔχω περιπλέον τι τὸ ὅποιον νὰ σᾶς γνωστοποιήσω.

— Ἴσως, κυρία βαρόνη μετ' ὀλίγον θὰ τολμήσω νὰ θέσω πρὸ ὑμῶν λεπτόν τι ζήτημα· ἀλλὰ πρὸ τούτου, ἐὰν ἐπιθυμῆτε, θὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τοῦ κ. Ραοῦλ Δεσιμαίτζ.

— Περὶ τοῦ υἱοῦ μου; Τί ἔχετε λοιπὸν νὰ μοῦ εἴπητε περὶ αὐτοῦ, κύριε;

— Τὸν βλέπετε σπανίως καὶ δὲν ἔχει πρὸς σᾶς τὸ ἀπαιτούμενον σέβας, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν τρυφερότητα.

— Ἀλλὰ, κύριε, εἶπεν ἡ κυρία Δεσιμαίτζ προσπαθοῦσα νὰ διαμαρτυρηθῇ.

— Θέλετε νὰ τὸν ὑπερασπίσῃτε, τοῦτο εἶνε δικαίωμα σεβαστῆς μητρὸς, ἀλλ' ὅσῳ ἐπιεικῆς καὶ ἂν ἦνε γυνὴ τις διὰ τὰς ἐλλείψεις τῶν τέκνων της, ὅσῳ εὐφυῆς καὶ ἂν ἦνε διὰ νὰ τὰς ἀποκρύψῃ, δὲν εἶσθε ἠπατημένη ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ραοῦλ Δεσιμαίτζ· δι' αὐτὸν ἐπίσης ὑποφέρετε. Εἶνε ἀδύνατον ἄλλως ν' ἀγνοῆτε ὅ,τι ὁ υἱός σας πράττει ἐν Παρισίοις.

(ἀκολουθεῖ)